

För än affton målet niuter
offta herren dagen sluter
den är klook som lefwe...

Carllöof, Andreas,

1 Ic Leimontinus, Olaus

National Library
of Sweden

För än Affton Välet niuter/
Offta H Erren Dagen stuter/
Den är klook som lesver wäl.

172

49

Såsom
Den Ehreborne och Wallärde
STUDIOSUS,

Herz OLAUS LEI- MONTIN, Calm.

Hwilken vthi een Salig Stund sin Siäl Gudi
öfwerleswererade den 13 Aprilis Anno 1694.

Och des andelösa Lekamen til sitt Hwislorum vthi
Stapel-Staden i W D den 21 ejusdem wede-
böriligen beledsagades.

Tryckt åhr Christi 1694

49

211
Hwad wäller at all Ting på en wiß anda pekaf
Som doch of owiß är/ merck detta hoo
tu äst/
Tu wet ey Dag och stund/ då Döden blije
tin Gäst/
Det wäller Adams Synd/ och wär/ hwem kan det neka?
Som sannas dag wiid dag/ nu en/ nu och den andra/
Snart tages här ifrån/ och oftare en Bng/
An som en annan den af ålder nu är tung/
Och giärna sågo han den wägen finge wandra.
Ett Skepp med fara stoor i wiida Hafwet sumner/
Och hafwer ingen roo/ Hafz-bölian stöter på/
Då far det upp i högd/ då syns til Grunden gå/
Kan och onkomma snart/ förn det til Hamnen hinner.
Så måst sin ungdoms tijd/ med Möda mången nöta/
Hållst den som ej wil bli i de olårdas Lag/
Han måste sljta ondt/ sig möda Natt och Dag/
Der han wil med god Frucht sin Siäl/ och andras sköta.
Tu har Herr LEIMONTIN, hwars Lijf wij see på Bären/
Har äfwen samma giordt/ vthstär mång widrig stund/
Har offta Natten vth/ ej sofwit någon blund/
Men användt på din book din sljst och ungdoms-åhren.
Doch när han kom så wiidt i denna trägna färden/
At han kund hafwa hopp/ om roo och ljuflig safft/
Af sin vthståndne Swett/ och Möda som han haft/
Då lemnar han alt slätt/ och går af denna Wården.
Men ach! hwad har iag talt? des Siäl sig nu mehr lugnar/
För Jordist Heder han en Himmelst ähra nått/
Och som han lefwat har/ et wackert affked fått/
Och wänter i sin Graaf/ til wärldzens owähe lugnar.
Han

Han war sin GUDJ tåck/ ty wille han ej länger/
At den som vthan swel/ From och saltmodig war/
I denna arga Wärlde skull länger blifwa qwar/
Den Wärlde/ som med sin flärd de goda gement tränger.
Så haf nu Frijd och Frögd/ och fast af Matkar frätas
Titt Kött i denne Gräs så skal doch samma Kropp/
I härlig Prydnad stå på sidste Dagen opp.
Titt Namn i medler tijd skal ey af oss förgätas.

AND. EXPRESS.
Werml.

Ag tänckte nu uppå hur'ledes iag bord' önska
Een lycklig fortgång/ och een Sång med glädte
Lind/
Iag tänckte på een Lust/ en zjrlig Lager-skud/
Som på Herz LEIMONTIIN skull' prydeligen grönska.
Men tu tillåter ey den ähtran tig tillägnas/
Hållst när tin sälla Siäl nu redan krönter är.
Af JESU Christo sielf och fädt een Crona skär/
Samt på otaligt Wijs af alle Helgon sägnas.
Iag tänckte Glädte-Rijm/ men måst doch Klagor dichta/
Min Lager i Cypress/ til Jemmer blije min Lust/
Nu wandlas här min Frögd i ängzlig sorg och Bust
See dina Been har måst för Dödsens starckheet swichta.
Doch har sin Swilo-tijd alt alt! hwem wil det neeka?
En smart/ en annan seent/ hwar har sin skrefna dag/
Ty döo är allom Ting en oundwijklig Lag/
Och alt som är och rörs/ alt mänd äth ändan peeka.
Ach Död blodtorstig Gäst/ hwij ästu doch så grymmer/
Tu hade skona bort en Pindi Blomma ung/
Och håller taa de Grå som är' af ähren tung/
Men gali talar iag! tig ingen undan rymmer. 29

En det är ingen Ting som kan tig nu beweeka/
Hur' ödmuikt man och beer/ tu tog ey på i dag/
Det är tin gamla Seed och oundwisklig Lag.
Af Mistkund westu ey/ tu kan ey vthan neeka.

Men fast än LEIMONTIIN är dödd skal han doch lifwa
Och aldrig någon ting tig uhr wärt Minne taar/
Så länge Redlighheet ibland oss Trefnad har/
Så länge man om Dugd i Werlden lærer skrifwa.

Griffe. Skrifte/

Läsar märck ehoo tu är/
Swem sina Been lagt söfwa här/
Det är ey någon Adelsman/

Ell någon som wid tappra strjder
Sin Brynia förde i Ofredz Tijder/
Fast han en Fiend öfwerwan.

Men LEIMONTIIN som Himlen wunnit/
Och för sin Mōdo hwijslo funnit;
Och at tu detta kortlig weet:
Här ligger Mōdo och förtreet.

SVEN: DAHEMAN/
Werml. Med. Stud.

